

Nr 202

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag om godkännande av överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete; given Stockholms slott den 9 november 1962.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 26 oktober 1962 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av en den 5 november 1962 undertecknad överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda överenskommelse.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en mellan Sverige och Finland avslutad överenskommelse om gränstullsamarbete. För att underlätta trafiken mellan de båda länderna åtager sig dessa genom överenskommelsen att bedriva samarbete i fråga om tullkontroll och tullklarering.

Överenskommelsen är väsentligen utformad i enlighet med motsvarande avtal mellan Sverige och Norge. Samtidigt ingås en liknande överenskommelse mellan Finland och Norge. Förslaget innebär att 1959 års lag om gränstullsamarbete med annan stat, vilken redan gäller i förhållande till Norge, blir tillämplig även i förhållande till Finland.

Överenskommelsen är avsedd att träda i kraft en månad efter det att ratifikationsinstrumenten utväxlats.

Överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete

Sveriges regering och Finlands regering,

vilka önska underlätta trafiken mellan Sverige och Finland och vilka i detta syfte önska förenkla tullkontrollen å och tullklareringen av nämnda trafik,

hava träffat följande överenskommelse om gränstullsamarbete:

Artikel 1

De fördragsslutande staterna skola, på sätt närmare anges i denna överenskommelse, bedriva samarbete i fråga om tullkontroll å och tullklarering av trafiken mellan de båda staterna. Sådant samarbete benämnes gränstullsamarbete och skall äga rum inom kontrollzon.

På vardera sidan om riksgränsen mellan de båda staterna skall utmed densamma ett tre kilometer brett område utgöra kontrollzon.

Vardera staten äger i samråd med den andra staten bestämma att även annat område, inom vilket gränstullsamarbete är önskvärt, skall utgöra kontrollzon. Sådant kontrollzon kan omfatta landsvägssträcka, järnvägssträcka med ett eller flera stationsområden, flygplats, farled eller hamnområde.

Artikel 2

Vardera statens tullbestämmelser, in- och utförselbestämmelser samt andra bestämmelser rörande trafiken, vilkas efterlevnad tullväsendet har att övervaka vid verksamhet, som omfattas av gränstullsamarbetet, skola kunna tillämpas inom kontrollzon på den andra statens territorium, då tulltjänst utövas för den stat, i vilken bestämmelserna utfärdats.

Åtgärd, som i anledning av gränstullsamarbete för den ena statens räkning vidtagits av myndighet eller personal tillhörande den andra sta-

Sopimus Suomen ja Ruotsin välillä [raja-tulliyhteistyötä

Suomen hallitus ja Ruotsin hallitus,

jotka haluavat helpottaa Suomen ja Ruotsin välistä liikennettä ja jotka siinä tarkoituksessa tahtovat yksinkertaistaa sanotun liikenteen tullivalvontaa ja tulliselvitystä,

ovat sopineet rajatulliyhteistyöstä seuraavaa:

Artikla 1

Sopimusvaltiot harjoittavat tässä sopimuksessa lähemmin ilmenevällä tavalla molempien valtioiden välisen liikenteen tullivalvonnassa ja tulliselvityksessä yhteistyötä. Tällaista yhteistyötä nimitetään rajatulliyhteistyöksi, ja se tapahtuu valvontavyöhykkeellä.

Kolmen kilometrin levyinen alue valtioiden välisestä valtakunnan rajasta lukien molemmin puolin muodostaa valvontavyöhykkeen.

Kumpikin valtio voi yksissä neuvoin toisen valtion kanssa määrätä, että myös muu alue, jolla rajatulliyhteistyö on suotavaa, on valvontavyöhykettä. Sellainen valvontavyöhyke voi käsittää maantien osuuden, rataosan siihen kuuluvine asema-alueineen, lentokentän, väylän tai satama-alueen.

Artikla 2

Kummankin valtion tullimääräyksiä, tuonti- ja vientimääräyksiä sekä muita liikennettä koskevia määräyksiä, joiden noudattamista tullilaitos valvoo rajatulliyhteistyöhön kuuluvassa toiminnassa, voidaan, soveltaa toisen valtion alueella olevalla valvontavyöhykkeellä, kun tullitointa harjoitetaan sen valtion lukuun, jossa määräykset on annettu.

Toimenpide, jonka rajatulliyhteistyön johdosta toisen valtion tulliviranomainen tai tullihenkilökuntaan kuuluva on suorittanut toisen valtion

tens tullväsen, skall anses som om den vidtagits av den förstnämnda statens tullmyndighet eller tullpersonal. Insegel, som anbragts av den ena statens tullmyndighet, skall i den andra staten anses som om det anbragts av tullmyndighet i sistnämnda stat.

Vardera staten skall genom sin centrala tullmyndighet i förväg meddela motsvarande myndighet i den andra staten vilka bestämmelser som skola äga tillämpning, då tulltjänst för dess räkning utövas på den andra statens territorium. Bestämmelserna skola finnas tillgängliga för allmänheten hos de tullmyndigheter i kontrollzonerna, som omfattas av gränstullsamarbetet.

Tvångsmedel i enlighet med endera statens lagstiftning må på den andra statens territorium blott användas inom kontrollzon vid undersökning i omedelbart samband med smuglingsbrott eller försök till dylikt brott och endast under de förutsättningar, som gälla enligt såväl den ena som den andra statens lagstiftning.

Artikel 3

Vardera av de fördragsslutande staterna åtager sig att låta sina tjänstemän inom kontrollzoner på båda staternas territorium utöva sådan tulltjänst för den andra staten som omfattas av gränstullsamarbetet.

Artikel 4

Vardera av de fördragsslutande staterna åtager sig att inom kontrollzon på sitt territorium tillåta den andra statens tulltjänstemän att utöva sådan tulltjänst för sin stat som omfattas av gränstullsamarbetet.

För användande av tvångsmedel, då tulltjänst för den ena staten utövas på den andra statens territorium, må handräckning av polismyndighet i sistnämnda stat begäras.

Artikel 5

Om endera staten låter beslagtaga egendom i fall, då båda staternas bestämmelser överträtts, skall egen-

lukuun, katsotaan saman veroiseksi kuin jos sen olisi suorittanut tämän valtion tulliviranomainen tai tullihenkilökuntaan kuuluva. Sinetöinti, jonka on suorittanut toisen valtion tulliviranomainen, katsotaan toisessa valtiossa niin kuin se olisi viimeksi mainitun valtion tulliviranomaisen suorittama.

Kummankin valtion tulee tullilaitoksensa keskusviraston välityksellä etukäteen ilmoittaa toisen valtion vastaavalle viranomaiselle, mitä määräyksiä on sovellettava harjoitettaessa sen lukuun tullitointa toisen valtion alueella. Määräysten tulee olla yleisön nähtävinä rajatulliyhteistyötä hoitavien tulliviranomaisten luona valvontavyöhykkeillä.

Toisen valtion lainsäädännön mukaisia pakkokeinoja saadaan käyttää toisen valtion alueella olevalla valvontavyöhykkeellä vain tutkimuksessa, joka välittömästi liittyy salakuljetusrikokseen tai sellaisen rikoksen yritykseen, ja vain sellaisiin edellytyksiin, jotka ovat kummankin valtion lainsäädännön mukaisia.

Artikla 3

Kumpikin sopimusvaltio sitoutuu sallimaan virkamiestensä harjoittaa kummankin valtion alueilla olevilla valvontavyöhykkeillä sellaista tullitointa toisen valtion lukuun, joka kuuluu rajatulliyhteistyöhön.

Artikla 4

Kumpikin sopimusvaltio sitoutuu sallimaan oman alueensa tullivalvontavyöhykkeellä toisen valtion tullimiesten harjoittaa tämän maan lukuun sellaista tullitointa, joka kuuluu rajatulliyhteistyöhön.

Suoritettaessa tullitointa toisen valtion lukuun toisen valtion alueella voidaan viimeksi mainitun valtion poliisiviranomaiselta pyytää virka-apua pakkokeinon käyttämiseen.

Artikla 5

Jos jompikumpi valtio takavarikoi tavaran silloin, kun kummankin valtion määräyksiä on rikottu, on tavara

domen överlämnas till vederbörande myndighet i den stat, på vars territorium beslaget verkställt, utan så är att särskild omständighet annat föranleder.

Har egendom med tillämpning av vad i första stycket sägs överlämnats till myndighet i endera staten, skall vad om förverkande av sådan egendoms värde må vara stadgat i den andra staten icke äga tillämpning.

Artikel 6

Tjänsteman från den ena staten skall, såvitt angår göromål som omfattas av gränstullsamarbetet, på den andra statens territorium i straffrättsligt hänseende åtnjuta samma ämbetskydd som tjänsteman från sistnämnda stat.

Artikel 7

Vardera av de fördragsslutande staterna skall lämna den andra statens centrala tullmyndighet uppgift å de tjänstemän, som den vid varje tidpunkt utsett att utöva tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet. För att kunna utöva sådan tulltjänst skola dessa tjänstemän vara godkända av denna myndighet.

I den mån tjänstemän från endera staten hava att utöva tulltjänst för den andra staten, äro de bundna av instruktioner från vederbörande myndighet i sistnämnda stat. Allmänna instruktioner skola såvitt möjligt förmedlas genom den centrala tullmyndigheten i tjänstemännens egen stat.

Artikel 8

Vardera av de fördragsslutande staterna förbinder sig att, därest någon dess tjänsteman begår ämbetsbrott eller tjänsteförseelse, då han har att utöva tulltjänst för den andra staten, beivra gärningen som om den begåtts, då tjänstemannen haft att utöva tulltjänst för sin egen stat. Vardera staten avstår från att straffa tjänsteman från den andra staten för motsvarande brott eller förseelse.

luovutettava sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, jonka alueella takavarikko on suoritettu, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Jos omaisuutta on luovutettu toisen valtion viranomaiselle sen mukaisesti, kuin mitä 1 kappaleessa on säädetty, älköön toisessa valtiossa sellaisen tavaran arvon menettämisestä voimassa olevia säännöksiä sovellettako.

Artikla 6

Toisen valtion virkamies nauttii rajatulliyhteistyöhön kuuluvissa tehtävissä toisen valtion alueella rikosoikeudellisesti samaa suojaa virasaan kuin viimeksi mainitun valtion virkamies.

Artikla 7

Kummankin sopimusvaltion tulee ilmoittaa toisen valtion tullilaitoksen keskusvirastolle ne tullimiehet, jotka kulloinkin on määrätty suorittamaan rajatulliyhteistyöhön kuuluvia tehtäviä. Voidakseen harjoittaa sanotunlaista tullitointia tulee näiden virkamiesten olla mainitun viranomaisen hyväksymiä.

Toisen valtion virkamiesten harjoittaessa tullitointia toisen valtion lukuun tulee näiden noudattaa viimeksi mainitun valtion asianomaisen viranomaisen antamia ohjeita. Yleiset toimintaohjeet tulee virkamiesten mahdollisuuksien mukaan saada oman valtionsa tullilaitoksen keskusviraston välityksellä.

Artikla 8

Kumpikin sopimusvaltio sitoutuu asettamaan virkamiehensä syytteen toisen valtion lukuun tullitointia suoritettaessa tapahtuneesta virkarikoksesta tai virkavirheestä niin kuin teko olisi tapahtunut virkamiesten suorittaessa tullitointia oman valtion lukuun. Kumpikin valtio pidättäytyy rankaisemasta toisen valtion virkamiestä vastaavanlaisesta rikoksesta tai virheestä.

Artikel 9

Vardera av de fördragsslutande staterna är skyldig att ersätta skada, som någon av dess tjänstemän genom uppsåtlig eller oaktsam handling åsamkar den andra staten eller tredje man, då han utövar tulltjänst för den andra staten, i den mån tjänstemannen enligt sin egen stats regler skulle bliva ansvarig därför. Tulltjänstemannen är själv icke ansvarig gentemot den andra staten.

Artikel 10

Vardera av de fördragsslutande staterna kan uppsäga överenskommelsen med en frist av sex månader.

Vardera av de fördragsslutande staterna kan med omedelbar verkan sätta överenskommelsen helt eller delvis ur kraft i händelse av krig eller krigsfara eller så framt andra särskilda internationella eller nationella förhållanden göra detta nödvändigt. Den andra staten skall i sådant fall omedelbart underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 11

Överenskommelsen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola utväxlas i Helsingfors snarast möjligt.

Överenskommelsen träder i kraft en månad efter det ratifikationsinstrumenten utväxlats.

Till bekräftelse härav hava nedanstående befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Stockholm den 5 november 1962, i två exemplar, på svenska och finska språken, vilka äga lika vitsord.

Sven af Geijerstam

med förbehåll för ratifikation med riksdagens bifall.

L. S.

Artikla 9

Kumpikin sopimusvaltio on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka sen virkamies harjoittaessaan tullitointa toisen valtion lukuun tahallistella tai tuottamuksellisella menettelyllä aiheuttaa tälle valtiolle tai kolmannelle miehelle, siinä määrin kuin virkamies oman valtionsa säännösten mukaan olisi siitä vastuussa. Tullivirkamies ei itse ole toiselle valtiolle vastuussa.

Artikla 10

Kumpikin sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen kuuden kuukauden irtisanomisajoin.

Kumpikin sopimusvaltio voi välittömin vaikutuksin saattaa sopimuksen kokonaan tai osittain voimasta sodan tai sodanvaaran johdosta tai mikäli erityiset kansainväliset tai kansalliset syyt tekevät sen tarpeelliseksi. Toiselle valtiolle on sellaisessa tapauksessa suroritetuista toimenpiteistä välittömästi tiedotettava.

Artikla 11

Sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat on vaihdettava Helsingissä mahdollisimman pian.

Sopimus tulee voimaan yhden kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirjat on vaihdettu.

Minkä vakuudeksi alla mainitut valtuutetut ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Tukholmassa 5 päivänä marraskuuta 1962 kahtena kappaletta suomen ja ruotsin kielellä, jotka ovat yhtä todistusvoimaiset.

Sakari Tuomioja

L. S.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 26 oktober 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *gränstullsarbete mellan Sverige och Finland* samt anför därvid följande.

I. Inledning

Enligt lagen den 18 december 1959 (nr 590) om gränstullsarbete med annan stat kan Kungl. Maj:t, efter avtal med vederbörande stat, förordna, att vissa bestämmelser i lagen skall äga tillämpning för samarbete i fråga om tullkontroll å och tullklarering av trafik mellan Sverige och den andra staten. Efter en av riksdagen godkänd överenskommelse med Norge den 28 oktober 1959 har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 18 december 1959 (nr 591) om gränstullsarbete med Norge förordnat, att gränstullsarbetslagens bestämmelser skall äga tillämpning i förhållande till Norge.

Enligt bemyndigande av Kungl. Maj:t den 29 januari 1960 har prov med svenskt-finskt gränstullsarbete i Tornedalen pågått sedan den 1 oktober 1960.

I skrivelse den 13 oktober 1962 har *generaltullstyrelsen* hemställt, att Kungl. Maj:t skall vidtaga de åtgärder som på svensk sida erfordras för att genomföra ett gränstullsarbete med Finland enligt ett vid skrivelsen förgat utkast till överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsarbete. Detta utkast har upprättats i samråd med bl. a. den finska tullstyrelsen.

Över generaltullstyrelsens förslag har, efter remiss, *yttranden* avgivits av försvarsstaben, statspolisintendenten, statens utlänningskommission, länsstyrelsen i Norrbottens län och Svenska tullmannaförbundet. Samtliga remissinstanser utom statspolisintendenten har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran.

Jag anhåller nu att få upptaga detta ärende till närmare behandling.

II. Gränstullsamarbetslagen

Enligt 1 § i gränstullsamarbetslagen kan Kungl. Maj:t, efter avtal med annan stat, förordna, att för samarbete i fråga om tullkontroll å och tullklarering av trafik mellan Sverige och den andra staten, i lagen benämnt gränstullsamarbete, 2—13 §§ i lagen helt eller delvis skall äga tillämpning.

I 2 § finns bestämmelse om att en särskild zon, kallad kontrollzon, kan upprättas, inom vilken samarbetet här i riket skall bedrivas. Kontrollzon kan omfatta både område utefter rikets gräns och annat område, som utgörs av landsväg- eller järnvägssträcka, flygplats, farled eller hamnområde. Kontrollzon utmed gränsen får inte överstiga en bredd av femton kilometer. Inom denna zon skall enligt 3 § i fråga om tullkontroll och tullklarering för den andra statens räkning tillämpas de i den staten gällande bestämmelserna om tull samt in- och utförsel jämte de bestämmelser i övrigt, vilkas efterlevnad den andra statens tullväsen har att övervaka. Därvid kan inom kontrollzonen användas sådana tvångsmedel som tulltjänsteman enligt den andra statens lagstiftning äger anlita, dock endast under förutsättning att det är fråga om undersökning i omedelbart samband med smugglingsbrott eller försök till sådant brott samt lag eller författning i den andra staten därigenom överträtts. I 5 § finns regler om kontrollzon i den andra staten, motsvarande bestämmelserna i 3 § om kontrollzon här i riket.

Enligt 4 § må tullpersonal från den andra staten inom kontrollzon här i riket utöva tulltjänst, som omfattas av gränstullsamarbete, under iakttagande av den stats instruktioner och reglementen, för vilken tulltjänsten bedrivs. Svensk tullpersonal är enligt 6 § skyldig att utöva tulltjänst, som ingår i gränstullsamarbete, under iakttagande av motsvarande instruktioner och reglementen. I 7 § föreskrives, att åtgärd, som i anledning av gränstullsamarbete vidtagits för svensk räkning av myndighet eller personal tillhörande den andra statens tullväsen, är jämställd med åtgärd, som vidtagits av svensk tullmyndighet eller tullpersonal. Därvid anses av tullmyndighet i den andra staten anbragt insegel såsom svensk tullmyndighets insegel. Enligt 8 § åtnjuter tulltjänsteman från den andra staten skydd enligt 10 kap. strafflagen, då han här i riket utövar tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet. Däremot är han inte underkastad bestämmelserna om ämbetsbrott i 25 kap. strafflagen. Har å andra sidan svensk tulltjänsteman genom gärning, som avses i 25 kap. 1—5 §§ strafflagen, åsidosatt sin tjänsteplikt, då han i anledning av gränstullsamarbete haft att utöva tulltjänst för den andra staten, blir påföljden densamma, som om gärningen begåtts under utövning av svensk tulltjänst. I 9 § har intagits vissa bestämmelser om ersättningsskyldighet för kronan i fall, då svensk tulltjänsteman under utövning av tulltjänst för annan stat i anledning av gränstullsamarbete åstadkommit skada för vilken han är skadeståndsskyldig enligt svensk rätt. Kronan har dock regressrätt mot tjänstemannen i fråga.

I 10 § ges vissa regler om förfarandet med egendom, som beslagttagits inom

kontrollzon i anledning av smuglingsbrott eller försök till sådant brott. Enligt 11 § kan den, som i samband med verkställt eller tillämnat gränsöverskridande gripits på svenskt område inom kontrollzon vid riksgränsen såsom skäligen misstänkt för brott mot den andra statens bestämmelser om tull m. m. eller försök till sådant brott, gripas och omedelbart föras till tull- eller polismyndighet i den andra staten. Därvid måste dock vissa i paragrafen angivna förutsättningar vara uppfyllda. 12 § innehåller bestämmelser om förfarandet då någon med tillämpning av bestämmelser i den andra staten, vilka motsvarar stadgandena i 11 §, förts till svensk myndighet.

Slutligen finns i 13 § föreskrifter om att vad som enligt 3—5, 10 och 11 §§ gäller inom kontrollzon skall äga tillämpning även utanför sådan zon, om den som misstänks för smuglingsbrott eller försök till sådant brott förföljs utanför zonen i omedelbart samband med gärningen.

Enligt 1 § i den inledningsvis omnämnda kungörelsen den 18 december 1959 skall 2—13 §§ i gränstullsamarbetslagen äga tillämpning för gränstullssamarbete med Norge.

III. Generaltullstyrelsens framställning

I sin framställning redogör generaltullstyrelsen inledningsvis för de prov med svenskt-finskt gränstullssamarbete, som efter Kungl. Maj:ts bemyndigande påbörjades den 1 oktober 1960 och fortfarande pågår. Dessa prov är, enligt vad styrelsen sålunda redovisar, anordnade på följande sätt.

Längs riksgränsen i Tornedalen finns sex sådana *gränsövergångsställen*, som avses i 12 § första stycket utlänningskungörelsen den 4 juni 1954 (nr 457), där utlänningsfår inresa till Sverige från Finland eller utresa till detta land från Sverige. Av dessa gränsövergångsställen är fem öppna året om och det sjätte öppet endast vintertid. Förutom gränsövergångsställena finns ett fyrtiotal *överfartsställen*, vilka fastställts enligt 12 § andra stycket utlänningskungörelsen och där gränssbor som är försedda med visst intyg får passera gränsen.

Proven bedrivs endast vid gränsövergångsställena. Vid fyra av dessa avser proven enbart egentlig gränstrafik (s. k. liten gränshandel, d. v. s. varuförsel av gränssbor som för eget behov förvärvat varor i gränskommun i grannlandet) och resandetrafik, under det att den kommersiella trafiken hittills inte berörts av proven. Vid dessa fyra gränsövergångsställen tillämpas det s. k. förbikörningssystemet, som innebär att trafiken i riktning mot Sverige kontrolleras och klareras uteslutande av svensk tullpersonal på svensk sida medan trafiken i riktning mot Finland kontrolleras och klareras uteslutande av finsk tullpersonal på finsk sida. Vid det femte gränsövergångsstället omfattar gränstullssamarbetet all slags trafik, vilken kontrolleras och klareras uteslutande av finsk tullpersonal på finsk sida. Vid detta övergångsställe är dock den kommersiella trafiken obetydlig och ensartad. Vid det sjätte gränsövergångsstället slutligen, vilket är stängt

nattetid, kontrolleras och klareras trafiken under en del av dagen uteslutande av finsk personal på finsk sida. Under denna tid förekommer endast egentlig gränstrafik och resandetrafik. Under återstående del av dagen kontrolleras och klareras sådan trafik av svensk personal på svensk sida och av finsk personal på finsk sida, varvid förbikörningssystemet tillämpas. Under denna del av dagen klareras även kommersiell trafik, dock utan att därvid något tullsamarbete förekommer.

Enligt generaltullstyrelsens uppfattning bör gränstullsamarbetet vid de fyra förstnämnda gränsovergångsställena nu lämpligen genomföras i de former, som tillämpats under proven. Detta betyder, att den kommersiella trafiken vid dessa gränsovergångsställen inte kommer att omfattas av gränstullsamarbetet. Styrelsen finner det dock möjligt, att efter en ytterligare förenkling av de finska gränsovergångsformaliteterna även den kommersiella trafiken skulle kunna infogas i gränstullsamarbetet vid tre av dessa gränsovergångsställen samt att tullkontroll och tullklarering av trafiken där skulle kunna förläggas helt till antingen den svenska eller den finska sidan. Vid det gränsovergångsställe, där tullkontroll och tullklarering av all trafik under proven för närvarande ombesörjes av enbart finsk personal på finsk sida, bör gränstullsamarbetet enligt generaltullstyrelsens mening genomföras i den prövade formen. Även på det sjätte gränsovergångsstället bör, enligt vad styrelsen anför, all trafik kontrolleras och klareras enbart av finsk personal på den finska sidan.

Generaltullstyrelsen anför i detta sammanhang, att trafik- och tullförhållandena i Tornedalen kan komma att utvecklas så att de nu förordade formerna för gränstullsamarbetet bör ändras. En överenskommelse mellan Sverige och Finland om gränstullsamarbete synes därför styrelsen böra utformas så, att den ger möjlighet till sådana ändringar.

Enligt vad generaltullstyrelsen framhåller har proven med gränstullsamarbete inte omfattat den allmänna tulluppsikten vid gränsen. Ett formlöst samarbete mellan svensk och finsk tullpersonal har dock sedan länge ägt rum på detta område. Ett sådant samarbete bör enligt styrelsen innefattas i en överenskommelse mellan Sverige och Finland om gränstullsamarbete. I fråga om sjötrafiken med bilfärjor och passagerarfartyg mellan de båda länderna, särskilt på Åland, pågår överläggningar om visst gränstullsamarbete, huvudsakligen gällande gränsovergångsformaliteterna beträffande lastbilstrafiken. Även en sådan form av gränstullsamarbete bör, framhåller styrelsen, innefattas i överenskommelsen. Beträffande flygtrafiken på Nordkalotten har, enligt vad styrelsen vidare uppger, ägt rum vissa förberedande överläggningar om tullsamarbete.

Det gränstullsamarbete, vars genomförande nu föreslås, medger enligt generaltullstyrelsens uppgift en personalminskning med endast några få tjänstemän. Fördelarna med samarbetet anser styrelsen i huvudsak vara att trafiken kan expedieras snabbare, att de berörda trafikanterna behöver göra endast ett uppehåll för tullkontroll och tullklarering samt att tulluppsikten i smugglingsbekämpande syfte kan beräknas bli effektivare.

Det av generaltullstyrelsen framlagda utkastet till överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete har upprättats i samråd med representanter för utrikes- och inrikesdepartementen samt med statspolisintendenten, statens utlänningskommission, försvarsstaben och länsstyrelsen i Norrbottens län. Samråd har även skett med den finska tullstyrelsen och, eftersom en överenskommelse mellan Finland och Norge angående motsvarande gränstullsamarbete samtidigt förberetts, likaledes med det norska tolldirektoratet.

Vid överläggningar i Stockholm den 12 oktober 1962 har den svenska generaltullstyrelsen, den finska tullstyrelsen och det norska tolldirektoratet slutligen enats om att för sina regeringar framlägga förslag om genomförande av dels ett svenskt-finskt gränstullsamarbete i enlighet med det av generaltullstyrelsen till Kungl. Maj:t ingivna utkastet till överenskommelse mellan Sverige och Finland i ämnet, dels ett finskt-norskt gränstullsamarbete i enlighet med ett motsvarande utkast till överenskommelse mellan Finland och Norge.

Generaltullstyrelsen har, enligt vad styrelsen fortsättningsvis framhåller, utformat det ingivna avtalsutkastet i huvudsaklig överensstämmelse med den gällande överenskommelsen mellan Sverige och Norge om gränstullsamarbete, vilken är som bilaga fogad till kungörelsen den 18 december 1959 om gränstullsamarbete med Norge. I en del hänseenden företer dock det nu framlagda förslaget till svensk-finsk överenskommelse vissa avvikelser från den svensk-norska överenskommelsen. Styrelsen redogör för dessa avvikelser samt lämnar — under hänvisning till förarbetena till gränstullsamarbetslagen och den svensk-norska överenskommelsen — även i övrigt vissa kommentarer till de föreslagna artiklarna.

Artikel 1. Artikeln behandlar frågan om upprättande av kontrollzon. Denna är i den svensk-norska överenskommelsen fastställd till femton kilometers bredd. Styrelsen anför i denna del.

Styrelsen anser det påkallat att på ömse sidor om den svensk-finska gränsen — liksom vid svensk-norska gränsen — fastställas kontrollzoner utmed gränsen, inom vilka gränstullsamarbetet kan äga rum. Med hänsyn till de lokala förhållandena kunna emellertid kontrollzonerna vid svensk-finska gränsen göras väsentligt smalare än vid svensk-norska gränsen. En bredd av tre kilometer på vardera sidan gränsen torde bliva tillräcklig. Styrelsen föreslår därför, att i förevarande artikel fastställas kontrollzoner utmed gränsen med en bredd av tre kilometer på vardera sidan gränsen. I södra delen av gränsområdet komma landsvägarna vid gränsen att falla inom dessa tre kilometer breda kontrollzoner. Vid den norra delen av gränsen gå däremot landsvägarna på vissa ställen betydligt längre in i respektive land än tre kilometer. Det är av vikt att även dessa delar av landsvägarna utgöra kontrollzoner. Med hänsyn härtill bör lämpligen — med stöd av 2 § gränstullsamarbetslagen och i överensstämmelse med tredje stycket i förevarande artikel — i Kungl. Maj:ts kungörelse om gränstullsamarbete med Finland liksom i motsvarande finska författning intagas en bestämmelse med innebörd att, där landsvägarna vid riksgränsen icke falla inom trekilometerszonen, landsvägssträckorna skola utgöra kontrollzoner.

Artikeln tredje stycke möjliggör, enligt vad styrelsen vidare anför, ett eventuellt gränstullsamarbete i framtiden rörande järnvägstrafiken mellan Haparanda och Torneå samt sjö- och lufttrafiken mellan Sverige och Finland.

Såsom generaltullstyrelsen framhåller, stadgas i sista stycket av artikel 1 i den svensk-norska överenskommelsen, som motsvaras av 13 § i gränstullsamarbetslagen, att bestämmelserna i vissa artiklar av överenskommelsen skall gälla även utanför kontrollzon då fråga är om smugglingsbrott eller försök därtill och den misstänkte förföljes i omedelbart samband med gärningen. Motsvarande bestämmelse finns ej i förslaget till svensk-finsk överenskommelse. Styrelsen anser en sådan bestämmelse med hänsyn till bevakningsorganisationens utspridning i Tornedalen inte påkallad vid den svensk-finska gränsen.

Artikel 2. Det andra stycket i denna artikel, vilket saknar motsvarighet i överenskommelsen med Norge, innehåller bestämmelser motsvarande 7 § gränstullsamarbetslagen. De har enligt styrelsen medtagits, enär i Finland inte kommer att utfärdas någon särskild gränstullsamarbetslag.

I övrigt motsvaras denna artikel av 3 och 5 §§ i gränstullsamarbetslagen. Styrelsen erinrar om departementschefens uttalande angående 3 § i propositionen med förslag till lag om gränstullsamarbete (1959:180, s. 37), att det beträffande såväl denna som övriga bestämmelser i lagen fick i fråga om varje stat, med vilken gränstullsamarbete kom att inledas, prövas vilka av lagens bestämmelser som skulle göras tillämpliga. Enligt departementschefen borde 3 § inte användas i förhållande till land, vars lagstiftning i förevarande hänseende väsentligen avvek från den svenska. Såvitt angick Norge hade det med hänsyn till likheterna i lagstiftning m. m. inte ansetts möta några betänkligheter att sätta paragrafens bestämmelser helt i kraft. Styrelsen anser hinder inte möta mot att sätta ifrågavarande bestämmelser i kraft även beträffande Finland.

I fråga om rätten att använda tvångsmedel inom kontrollzon på det andra landets territorium, varom styrelsens förslag innehåller regler i fjärde stycket av artikeln, erinrar styrelsen om departementschefens uttalande i propositionen med förslag till gränstullsamarbetslag (s. 34), att det vore önskvärt att användningen av tvångsmedel ägde rum endast under de förutsättningar som gällde enligt såväl den ena som den andra statens lagstiftning.

Styrelsen fortsätter.

Av formella skäl ansågs emellertid en bestämmelse av sådan innebörd icke lämpligen böra intagas i den svensk-norska gränstullsamarbetsöverenskommelsen. Vid sådant förhållande inflöt ej heller en dylik bestämmelse i gränstullsamarbetslagen. I stället löstes frågan på det sättet, att den svenska tullpersonalen genom Kungl. Maj:ts kungörelse om gränstullsamarbete med Norge (9 §) ålades att vid ingripande mot smugglingsbrott eller försök därtill på norskt territorium ej överskrida de befogenheter som tillkomma tullpersonal enligt norska bestämmelser, varjämte en motsvarande instruktion utfärdades i Norge.

Beträffande det svensk-finska gränstullsamarbetet föreligga icke några formella hinder att i själva gränstullsamarbetsöverenskommelsen mellan Sverige och Finland intaga bestämmelse om att tvångsmedel enligt endera statens lagstiftning må användas inom kontrollzon på den andra statens territorium endast under de förutsättningar, som gälla enligt såväl den ena som den andra statens lagstiftning. En sådan bestämmelse har därför upptagits i artikel 2 i utkastet till gränstullsamarbetsöverenskommelsen mellan Sverige och Finland.

Artiklarna 3—5. Artiklarna överensstämmer i huvudsak med motsvarande artiklar i den svensk-norska överenskommelsen. Styrelsen påpekar dock, att andra stycket i artikel 5 saknar motsvarighet i överenskommelsen med Norge. Denna bestämmelse, som motsvarar 10 § andra stycket i gränstullsamarbetslagen, har enligt styrelsen — liksom andra stycket i artikel 2 — tagits med, eftersom någon särskild gränstullsamarbetslag inte kommer att utfärdas i Finland.

Styrelsen påpekar i detta sammanhang, att bestämmelserna i artikel 6 i överenskommelsen med Norge inte har någon motsvarighet i förslaget. Styrelsen anför härom.

Bestämmelserna i artikel 6 i gränstullsamarbetsöverenskommelsen mellan Sverige och Norge, vilken artikel motsvaras av 11 och 12 §§ i gränstullsamarbetslagen, medgiva under strängt begränsade förutsättningar att på den ena statens område för smugglingsbrott mot den andra staten gripen person kan föras till tull- eller polismyndighet i sistnämnda stat. Bestämmelserna intogs i gränstullsamarbetsöverenskommelsen och i gränstullsamarbetslagen med hänsyn till att de ansågos ha särskild betydelse från norsk synpunkt. Vad angår det svensk-finska gränstullsamarbetet har frågan icke samma betydelse. För övrigt ha erfarenheterna från det svensk-norska gränstullsamarbetet visat att under de snart tre år den svensk-norska gränstullsamarbetsöverenskommelsen samt gränstullsamarbetslagen varit i kraft något behov av tillämpning av förevarande bestämmelser icke varit förhanden. Vid sådant förhållande saknas anledning att upptaga bestämmelserna i den svensk-finska gränstullsamarbetsöverenskommelsen och att sätta 11 och 12 §§ i gränstullsamarbetslagen i kraft beträffande det svensk-finska gränstullsamarbetet.

Artiklarna 6—9. Dessa artiklar överensstämmer i huvudsak med artiklarna 7—10 i den svensk-norska överenskommelsen.

Artikel 10. Beträffande denna artikel, som innehåller bestämmelser om uppsägning av överenskommelsen, uppger styrelsen att, såvitt avser andra stycket, artikel 15 i överenskommelsen den 12 juli 1957 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna (jfr SFS 1958: 122) tjänat som förebild.

IV. Remissyttrandena

Såsom jag nämnt inledningsvis, har samtliga remissinstanser med ett undantag tillstyrkt generaltullstyrelsens framställning eller lämnat denna utan erinran. Tillstyrkanden föreligger sålunda från försvarsstaben, statens utlänningskommission, länsstyrelsen i Norrbottens län och Svenska tullmannaförbundet.

Försvarsstaben framhåller, att det av generaltullstyrelsen upprättade utkastet till överenskommelse om gränstullsamarbete liksom utkast till därav följande författningar beretts i samråd med försvarsstaben. De synpunkter, som vid detta samråd framförts av försvarsstaben, har i allt väsentligt beaktats. Härvid har enligt försvarsstabens uppgift ömsesidigt förutsatts, att någon minskning av personalstyrkan inte kommer att ske. Överbefälhavaren har, enligt vad försvarsstaben vidare uppger, orienterats i ärendet. Under hänvisning till det anförda tillstyrker försvarsstaben en lösning i enlighet med generaltullstyrelsens förslag.

Statens utlänningskommission meddelar, att kommissionen från de synpunkter den företräder inte har något att erinra mot det framlagda förslaget.

Länsstyrelsen i Norrbottens län, som inte framför någon erinran mot förslaget, förklarar, att länsstyrelsen tidigare av generaltullstyrelsen beretts tillfälle att granska och yttra sig över detta samt att länsstyrelsen därvid hört landsfogden och Föreningen Norrbottens läns landsfiskaler.

Svenska tullmannaförbundet uppger, att generaltullstyrelsen före påbörjandet av proven med det föreslagna gränstullsamarbetet lämnat förbundet de informationer som med hänsyn till den berörda tullpersonalens intressen kunde ifrågakomma. Då förbundet därutöver, under pågående prov, haft tillfälle att till generaltullstyrelsen framföra vissa synpunkter i fråga om gränsbevakningstjänstemännens arbetsuppgifter enligt det framlagda förslaget och dessa synpunkter vunnit beaktande, har förbundet nu intet att anföra, heter det i förbundets yttrande.

Statspolisintendenten, slutligen, anser sig från de synpunkter han närmast har att företräda inte kunna tillstyrka en permanentning av det gränstullsamarbete, som sedan år 1960 pågått som försök, men har intet att erinra mot utformningen av det framlagda förslaget till överenskommelse om gränstullsamarbete, om en slutgiltig sådan överenskommelse ändock anses böra träffas.

V. Departementschefen

Mellan Sverige och Norge har gränstullsamarbete ägt rum sedan den 1 januari 1960. Erfarenheterna av detta samarbete, som föregåtts av några års försöksverksamhet, har visat sig genomgående goda. Sålunda har betydande lättnader inträtt för resandetraffiken, samtidigt med att bekämpningen av smuggling blivit effektivare.

Sedan den 1 oktober 1960 pågår prov med svenskt-finskt gränstullsarbete i Tornedalen. Proven omfattar huvudsakligen kontroll och klarering av resandetrafik samt egentlig gränstrafik, varmed avses s. k. liten gränshandel d. v. s. varuförsel av gränsbor som för eget behov förvärvat varor i gränskommun i grannlandet. Däremot avser proven endast i ringa omfattning den kommersiella trafiken. Proven är vidare begränsade till landsvägs-trafiken. Härvid tillämpas i huvudsak det s. k. förbikörningssystemet, d. v. s. trafiken till Sverige kontrolleras och klareras uteslutande av svensk personal på svensk sida medan trafiken till Finland kontrolleras och klareras uteslutande av finsk personal på finsk sida. I begränsad utsträckning kontrolleras och klareras trafiken enbart av finsk personal på finsk sida.

De hittills pågående proven har enligt generaltullstyrelsens uppfattning visat, att stora fördelar kan vinnas genom gränstullsarbetet och att ett sådant samarbete torde kunna genomföras i huvudsakligen de former som tillämpats under proven. Under hänvisning härtill har generaltullstyrelsen nu föreslagit en fastare reglering av det svensk-finska gränstullsarbetet genom en överenskommelse mellan de båda länderna. Förberedande överläggningar rörande en sådan överenskommelse har ägt rum mellan svenska generaltullstyrelsen och finska tullstyrelsen. I dessa överläggningar har även norska tolldirektoratet deltagit. Avsikten är nämligen att samtidigt genomföra ett gränstullsarbete även mellan Finland och Norge. Vid förhandlingarna har man nått enighet om utkast till överenskommelser angående gränstullsarbete såväl mellan Sverige och Finland som mellan Norge och Finland.

Gränstullsarbetet mellan Sverige och Norge grundar sig på bestämmelsen i 1 § lagen den 18 december 1959 om gränstullsarbete med annan stat, enligt vilken Kungl. Maj:t, efter avtal med annan stat, kan förordna att, för samarbete i fråga om tullkontroll å och tullklarering av trafik mellan Sverige och den andra staten, lagen helt eller delvis skall äga tillämpning. Lagen innehåller bestämmelser, som möjliggör för den ena statens tulltjänstemän att i viss utsträckning utföra tulltjänst på den andra statens område och tulltjänst i den egna staten för den andra statens räkning. Samarbetet skall i regel äga rum inom särskilda kontrollzoner i de båda staterna. Dessa zoner skall i allmänhet upprättas utefter riksgränsen men kan också utgöras av t. ex. flygplats eller hamnområde.

Utkastet till överenskommelse med Finland angående gränstullsarbete är upprättat med motsvarande överenskommelse mellan Sverige och Norge som förebild. Vissa olikheter föreligger dock, av vilka jag här vill närmare beröra de viktigaste.

Medan kontrollzonen för gränstullsarbetet med Norge fastställts till femton kilometers bredd, har med hänsyn till de lokala förhållandena en tre kilometer bred kontrollzon ansetts tillräcklig för det svensk-finska gränstullsarbetet. Även vissa landsvägssträckor längre in i landet har emellertid förutsatts skola utgöra kontrollzon.

Lagen om gränstullsamarbete med annan stat medger rätt att, under vissa särskilt angivna förutsättningar, föra en person, som gripits i den ena statens kontrollzon såsom misstänkt för smuggling eller smugglingsförsök, till tull- eller polismyndighet i den andra staten. Denna bestämmelse finns intagen i överenskommelsen med Norge men har, bl. a. på grund av erfarenheterna vid det svensk-norska gränstullsamarbetet, inte ansetts behövlig i den svensk-finska överenskommelsen. Vidare föreskrives i lagen, att vad som enligt vissa bestämmelser däri gäller inom kontrollzon, bland annat reglerna om anlåtande av tvångsmedel och de ovan berörda bestämmelserna om rätt att föra en i den ena staten gripen person till tull- eller polismyndighet i den andra staten, skall gälla även utanför kontrollzonen, om den som är misstänkt för smuggling eller smugglingsförsök förföljs utanför denna zon i omedelbart samband med gärningen. En föreskrift av denna innebörd finns intagen i överenskommelsen med Norge men har med hänsyn till bevakningsorganisationens utspridning i Tornedalen inte ansetts påkallad i överenskommelsen mellan Sverige och Finland.

Överenskommelsen kan uppsägas av vardera staten med en frist av i regel sex månader. I likhet med vad som stadgats i den nordiska överenskommelsen om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna har emellertid i överenskommelsen intagits en bestämmelse om att vardera staten kan med omedelbar verkan sätta överenskommelsen helt eller delvis ur kraft vid krig eller krigsfara eller om andra särskilda internationella eller nationella förhållanden gör detta nödvändigt. Överenskommelsen är avsedd att — efter godkännande och ratificering i vederbörlig ordning — träda i kraft en månad efter det att ratifikationshandlingarna utväxlats.

Generaltullstyrelsens utkast till överenskommelse har av remissinstanserna överlag godtagits.

I likhet med generaltullstyrelsen anser jag, att den hittills bedrivna försöksverksamheten med svenskt-finskt gränstullsamarbete nu givit tillräckliga erfarenheter för att bedöma lämpligheten av att fastare reglera detta samarbete. Någon olägenhet av den svensk-finska samverkan i tullarbetet har inte påvisats från något håll. Däremot har en sådan samverkan visat sig erbjuda väsentliga fördelar. Besparingen av personal blir visserligen obetydlig, men för trafikanternas del innebär de förenklade tullformaliteterna en avsevärd lättnad. Vidare torde smugglingen kunna bekämpas effektivare genom samarbetet mellan de båda ländernas tullväsen.

Jag finner sålunda förutsättningar nu föreligga för ett slutligt genomförande av gränstullsamarbetet med Finland. Beträffande utformningen av detta samarbete kan jag ansluta mig till det av generaltullstyrelsen uppgjorda förslaget till överenskommelse med Finland. Som jag tidigare nämnt, överensstämmer det i huvudsak med den nu gällande överenskommelsen mellan Sverige och Norge.

I detta sammanhang vill jag erinra om att den gränsövervakning, som ankommer på tullverket enligt gränsövervakningskungörelsen, förutsättes va-

ra undantagen från gränstullsarbetet med Finland liksom fallet är i förhållande till Norge. Den svenska gränsbevakningens organisation i Tornedalen påverkas inte i nämnvärd mån av gränstullsarbetet. Tullverkets gränsövervakning kan därför fortgå i den omfattning, som förutsättes i gränsövervakningskungörelsen. Gränstullsarbetet påverkar inte heller det samarbete mellan den svenska tull- och polispersonalen i Tornedalen, som sedan år 1960 pågår i samråd med länsstyrelsen i Norrbottens län och som hittills givit goda erfarenheter. Jag förutsätter, att generaltullstyrelsen vid tillämpningen av gränstullsarbetet även i fortsättningen håller erforderligt samråd med polismyndigheterna och övriga svenska myndigheter vilkas verksamhet berörs av gränstullsarbetet.

Vidare må i detta sammanhang framhållas att, om gränstullsarbetet i fortsättningen skulle visa sig medföra allvarliga olägenheter, möjlighet finns att med kort varsel helt eller delvis säga upp överenskommelsen därom.

Gränstullsarbetet kommer till en början att omfatta endast landsvägs- trafik. Vissa förberedelser för tullsarbete i fråga om sjö- och lufttrafik har emellertid redan vidtagits. Överenskommelsen medger gränstullsarbete även på dessa områden och beträffande järnvägstrafik. Frågor om en utvidgning av gränstullsarbetet till angivna områden liksom frågor rörande andra mera väsentliga ändringar i detta samarbete bör emellertid av generaltullstyrelsen underställas Kungl. Maj:ts prövning.

I enlighet med vad i det föregående anförts föreligger förslag till *överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsarbete*.

Förslaget torde få fogas vid statsrådsprotokollet för denna dag som *Bilaga*.¹

Under erinran att det torde ankomma på chefen för utrikesdepartementet att göra framställning om undertecknande av överenskommelsen hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsarbete.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:
Sven-Olof Norberg

¹ Bilagan, som — bortsett från en mindre ändring av formell natur — överensstämmer med det av generaltullstyrelsen framlagda utkastet, har här uteslutits. Den vid propositionen fogade texten överensstämmer med förslaget utom därutinnan att, sedan datering och underskrift verkställts, uppgift härom införts.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 26 oktober 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Kungl. Maj:t har denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete. Enligt artikel 11 i förslaget skall överenskommelsen ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att med förbehåll för ratifikation med riksdagens bifall underteckna överenskommelsen.

Ur protokollet:

L.-O. Brilioth

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 november 1962.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet af Geijerstam, följande.

Sedan Kungl. Maj:t den 26 oktober 1962 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att, med förbehåll för ratifikation med riksdagens bifall, för Sveriges del underteckna överenskommelse mellan Sverige och Finland angående gränstullsamarbete av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har överenskommelsen den 5 november 1962 blivit vederbörligen undertecknad.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 26 oktober 1962 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda överenskommelse.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Sven-Olof Norberg